

AKO 13

AKDENİZ OPERA ve BALE KULÜBÜ KÜLTÜR - SANAT DERGİSİ / 6

Un Racconto Della
Cinderella Moderna

PERVIN
CHAKAR

*Istanbul'da
bir d s gezgini:*

Suat Arıkan

Piyano Şehri

**PIANO CITY
BERLIN**

Daniel C tan

Il Postino

11. Antalya
Piyano Festivali

**MOSCOW
Virtuosi**

AKOB

Akdeniz Opera ve Bale Kulübü
adına imtiyaz sahibi
Fazıl Tütüner

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
A. Vahap Kokulu

Yayın Kurulu
İhsan Toksöz
F. Hakan Gürkan
A. Vahap Kokulu
Semih Vural

Kapak Foto : Amisano De Lespin

Eser : Alban Berg, "LULU"

Yer - Tarih : Teatro Alla Scala, Milano - 06 Nisan' 2010

Soldan sağa : Robert Worle, Romina Tomasoni,
Nicole Magdalena Bandera,
Pervin Çakar "15 yaşında bir kız",
Anna Magdalena Hoffmann

Yapım

ERİLYA
TASARIM

bilgi@erilyatasarim.com
0 324 238 0 532

Kültür Mh. Cengiz Topel Cd. No:10
Kat:1 D:1 Çamlıbel / MERSİN

Tasarımcı
Burçin Keseci

Baskı

Lamineks Matbaacılık - İzmir
Dijital Baskı İşleri San. ve Tic. Ltd. Şti.
5627 Sk. No:37 Çamdibi / İZMİR
Tel: 0 232 433 33 55

Basım Tarihi

1000 adet basılmıştır.

AKDENİZ OPERA VE BALE KULÜBÜ DERNEĞİ
Bahçe Mh. 4606 Sk. İstiklal İşhanı Kat: 2 Mersin
Tel: 0 324 238 86 80

akob@akob.org • www.akob.org

Bağışlarınız için banka hesap numarası:

İŞ BANKASI Uray Şubesi
Şube Kodu: 6607 Hesap No: 959250
IBAN: TR690006400000166070959250

* Dergimize gönderilen yazı ve görseller
yayınlanın ya da yayınlanmasın iade edilmez.
Yayınlanan yazıların içeriğinden yazarlar sorumludur.

4-9

Daniel Cătan
Il Postino
Ömer Eğecioğlu

10-11

İstanbul'da Bir Düş Gezgini
Suat Arıkan
F. Hakan Gürkan

12-15

MOSKOVA
VİRTÜÖZLERİ
Alexandra Ivanoff

16-17

Müziyen Bir Aile
Hakan Gürkan ile Söyleşi
İhsan Toksöz

18-20

PIANO CITY BERLIN
Gottlieb Wallisch

22

Rekabet
Edebilmek!
Selman Ada

24-29

Koloratur Soprano
PERVİN ÇAKAR
İhsan Toksöz

30

Ressam Cemal Turan'ı
Müzikle Andık
Fazıl Tütüner

32

Cemil Terlemez
ve Kukla Orkestrası
İhsan Toksöz

Plácido Domingo as Pablo Neruda (Photo: Art Streiber)

Daniel Cátan'ın Il Postino operası: Bir Aşk Öyküsünün Yeniden Doğuşu

Ömer Eğecioğlu

Santa Barbara, CA, ABD
omer@cs.ucsb.edu

Daniel Cátan'ın yeni operası Il Postino'nun prömiyeri 23 Eylül 2010 tarihinde Los Angeles'te, başrolünde dünyaca ünlü tenor Plácido Domingo olmak üzere yapıldı. Besteci ile bu prömiyerden epeyce önce 2010 yazında, AKOB'un Eylül 2010 tarihli, 4. sayısında yayınlanan bir söyleşi yapmıştım. Bu prömiyer akşamında da dinleyiciler arasında yer alma şansına kavuştum.

Sinema meraklıları 1994 tarihli Academy Award sahibi Il Postino (Postacı) filmi hatırlarlar. Bu filmde özetle sürgünde olan ozan Pablo Neruda ve ona hergün mektuplarını getirme sürecinde usta şairden öğrendiği şir aşkı ile olgunlaşan ve insanlaşan bir genç postacının öyküsü dile getiriliyordu. Bu oldukça ilgi çeken film Şilili yazar Antonio Skármeta'nın 1985'te yazdığı ve önce Ardiente Paciencia (Ateşli Sabır) daha sonra da El cartero de Neruda (Neruda'nın Postacısı) başlığı ile yayınlanmış olan öyküsünden esinlenerek yapılmıştı. Skármeta'nın öyküsü sonra birçok dile çevrildi. Michael Redford'un yönettiği filmde, Pablo Neruda rolünde Philippe Noiret, genç Mario rolünde orta yaşlı Massimo Troisi ve sevgilisi rolünde de Maria Grazia Cucinotta yer alıyordu. Filmin tanınmasına yardım eden etkenlerden biri, yaptırmaları gereken kalp ameliyatını bu filmin çekimi yüzünden ertelemiş olan aktör Massimo Troisi'nin çekimin tamamlanışının ertesi günü bir kalp krizi sonucu ölmesi olmuştur.

Besteci Daniel Cátan'ın yeni operası Il Postino, Skármeta'nın öyküsünün film adaptasyonunda kullanılan yer ve zamanı esas alıyor. İspanyolca olarak kendi yazdığı librettoyu kullanan Cátan'ın harikulade müziği Plácido Domingo baş rolde

20. Yüzyılın iki dev şairi:
Pablo Neruda ve Nazım Hikmet.

Plácido Domingo (Pablo Neruda), Cristina Gallardo-Domas (Matilde Neruda). (Photo: Robert Millard)

düşünülerek onun sesi için özel olarak yazılmış. Domingo şu anda 69 yaşında, bu da aşağı yukarı Neruda'nın öyküdeki yaşına denk geliyor. Domingo prömiyerde gür ve dopdolu bir tını ile söyledi. LA Opera'nın sahneye koyduğu eserde tenor Charles Castronovo, Mario'yu ve soprano Amanda Squitieri de Beatrice'i seslendirdiler.

Catán'ın *Il Postino*'su harika bir öykünün etkili bir müzik eşliğinde ve direktör Ron Daniels'in başarılı sahnelemesiyle sunulması ile kalmıyor, bu operada hersey - solo aryalara, düetler, akıcı bir söyleşim ile yerli yerine oturtulmuş. Buna ek olarak Skármeta'nın öyküsündeki mizah anlayışı ve Neruda'nın kendi şiirleri ile beraber *Il Postino*, yakından bildiğimiz bir Verdi veya Puccini operası gibi anlaşılıp takip edilebilir bir hale geliyor. Catán'ın sarhoş edici nitelikte zengin müziği ile *Il Postino*'nun ileride bir repertuar standardı haline geleceğine ve sadece İspanyolca operalar düşünülmediği zaman değil, bütün operalar arasında saygın bir konuma erişeceğine hiç şüphem yok.

Besteci-libretist Daniel Catán Meksika doğumlu. Yüksek öğrenimine İngiltere'de Sussex Üniversitesi'nde başlamış, çalışmalarına Amerika'da Princeton Üniversitesi'nde Milton Babbitt, Benjamin Boretz ve James Randall ile devam etmiş.

Lirik ve romantik müziği ve zengin orkestrasyon tekniği ile Debussy, Richard Strauss ve Puccini'ye benzetilen Daniel Catán, kendisini etkileyen besteciler arasında Monteverdi'den Alban Berg'e kadar uzanan geniş bir yelpaze olduğunu söylüyor. Catán'ın son derece etkileyici operalarının konuları da çağımız edebiyatının en saygıdeğer yazarlarının eserlerinden kaynaklanıyor. Bunların arasında Octavio Paz, Gabriel Garcia Márquez ve şimdi de Antonio Skármeta gibi dev isimler var. Catán'ın operalarının başlangıç noktası İspanyolca konuşan kitlelerin, özellikle de Latin Amerika'nın kültür ve değerleri. Bu kaynaklardan başlayarak Catán'ın eserleri bütün insanlara hitab eden evrensel bir doruğa ulaşıyor.

Catán'ın simbolist operası *La Hija de Rappaccini* (Rappaccini'nin Kızı) ilk olarak San Diego Opera tarafından 1994'te

Daniel Catán's Il Postino: A Love Story Retold

September 23, 2010 saw the premiere of Daniel Catán's new opera *Il Postino* in Los Angeles starring tenor Plácido Domingo. I had already interviewed the composer before the premiere for AKOB's September' 2010 issue, and I was lucky to be in the audience on the opening night.

Movie enthusiasts will recall the 1994 Academy Award winning movie *Il Postino*. It told the fictional story of the exiled poet Pablo Neruda and a young postman who learns to love poetry from the master and to become a loving and thinking human being in the process. This highly acclaimed movie was inspired by the Chilean writer Antonio Skármeta's 1985 story *El cartero de Neruda* (Neruda's Postman) which first appeared as *Ardiente Paciencia* (Burning Patience) and has since been translated into dozens of languages worldwide. The movie version by Michael Redford starred Philippe Noiret as Pablo Neruda, not so young Massimo Troisi as the young postman Mario and Maria Grazia Cucinotta as the subject of Mario's affections Beatrice. Adding more drama to the release of the movie was the death of Massimo Troisi a day after the shooting was completed: Troisi had postponed his heart surgery to finish the movie.

Composer Daniel Catán's newest opera *Il Postino* follows closely the premise and the setting of the movie version of Skármeta's story. With his own libretto in Spanish, Catán's gorgeous music was tailor made for Plácido Domingo as a commanding Pablo Neruda. Domingo is 69, so he is about what Neruda would have been in the story. Domingo sang with a rich, resounding tone. In this LA Opera production, tenor Charles Castronovo sang Mario and soprano Amanda Squitieri starred as Beatrice.

Catán's *Il Postino* not only tells of a great story with poignant music and fitting staging of director Ron Daniels but everything "works". The opera has set arias, duets, etc. with flowing stage direction. This makes *Il Postino* akin to a Verdi or a Puccini work, an understandable opera with the humor of Skármeta's story and the poetry of Neruda himself. I believe that Catán's lush and beautiful *Il Postino* is destined to become a standard repertoire item and it will take its place among the greatest operas written - not only in Spanish but in any language.

Composer-librettist Daniel Catán was born in Mexico and educated in England at the University of Sussex and in the USA at Princeton University, working with Milton Babbitt, and Benjamin Boretz and James Randall.

His lyrical and romantic operatic style and rich orchestration has

Segerstrom Hall duvarındaki ekranda *Il Postino*'nun gösterimi, Orange County performing Arts Center 11 Ekim, 2010. (Photo: Nicholas Koon)

seslendirildi. Márquez'in *Love in the Time of Cholera* romanını konu alan bir sonraki operası *Florenca en el Amazonas* (Florenca Amazon'da), 1996 yılından bu yana hem Amerika'da hem de Avrupa'da belli başlı opera topluluklarının repertuvarlarında yer aldı. Catán'ın *Salsipuedes, A Tale of Love, War and Anchovies* adlı eseri ise Houston Grand Opera için yazıldı ve prömiyeri 2004 yılında gerçekleşti.

Catán'ın *Il Postino*'sunda da filmde olduğu gibi, Şilili ozan Pablo Neruda politik görüşleri yüzünden üçüncü eşi Mathilde ile birlikte güney İtalya'da Cala di Sotto adlı küçük bir balıkçı köyünde sürgünde yaşamaktadır. *Veinte Poemas de Amor y una Canción Desesperada* kitabındaki gibi çok iyi bilinen aşk şiirleri yazmış olan ozan, aktivist arkadaşlarının yanı sıra dünyanın dört bir köşesindeki kadınlardan aşk mektupları almaktadır. Balıkçı babası ile birlikte yaşayan ama balıkçılığa hiç ilgi duymayan delikanlı Mario Ruoppolo, Neruda'nın mektuplarını evine teslim etmek üzere postacı olarak iş bulur. Hergün bisikletine atlayarak Neruda'nın köyün tepesinde olan evine tırmanıp bu ünlü ve tek müşterisine mektuplarını götürmektedir. Mario kızlara hava atmak amacı ile Neruda'ya bir kitabını imzalatmak istemektedir. Bu arada köyün güzeli Beatrice, Russo'ya aşık olunca ozanın yardımını ister. Mario Beatrice'i çocukluktan beri biliyor olmalıdır ama Neruda'nın etkisi ile gelişen hisleri ve öğrendiği metaforlar ona Beatrice'yi yeni bir ışıktan gösterir. Mario kendi yazdığı şiirler ve Neruda'dan kopya çekip kullandığı dizeler ile Beatrice'yi etkilemeyi başarır. Mario eğitilmiş değildir ama Neruda'ya şiirlerini kullanmasının savunması olarak, "Şiir kullananındır, yazanın değil!" diyecek kadar zekidir.

Beatrice'in teyzesi Donna Rosa'nın itirazlarına

Vladimir Chernov (Giorgio), Charles Castronovo (Mario Ruoppolo).
(Photo: Robert Millard)

been likened to Debussy, Richard Strauss and Puccini. Influenced by composers ranging from Monteverdi to Alban Berg, Catán's operas are based on works of some of the greatest names of the literary world, among them the giants Octavio Paz, Gabriel García Márquez and now, Antonio Skármeta. His works derive from the culture and the spirit of the Spanish speaking world and go on to embody universal human qualities common to all peoples and all cultures.

Catán's symbolist opera, *La Hija de Rappaccini* was premiered by the San Diego Opera in 1994. His next opera *Florenca en el Amazonas* - loosely based on Márquez's *Love in the Time of Cholera*, has been performed by a number of major American and European opera companies since its premiere in 1996. Catán's *Salsipuedes, A Tale of Love, War and Anchovies* was commissioned by the Houston Grand Opera and premiered in 2004.

In Catán's *Il Postino*, as in the movie, the Chilean poet Pablo Neruda is living in exile because of his radical political views, in the small fishing village Cala di Sotto in southern Italy with his third wife Mathilde. Neruda, very well known for his love poems such as his popular collection *Veinte Poemas de Amor y una Canción Desesperada*, receives volumes of mail from his activist friends as well as women from all over the world. The young Mario Ruoppolo, who lives with his fishermen father and is not interested in fishing - or anything else for that matter, gets a job as a postman with Neruda as his a single client. Every day, he has to climb up the hill in his bicycle to the Neruda house to deliver the bard's mail. Mario is interested in getting Neruda's autograph on one of his works he has acquired, with the sole purpose of impressing women with it. When Mario falls in love with the town beauty Beatrice Russo, he asks for the bard's help in wooing her. Mario must have known Beatrice all his life, but for the first time he has seen her through newly awakened senses brought about by the poet and his metaphors. Mario is able to enchant Beatrice with poetry of his own, sprinkled with shamelessly borrowed verse from Neruda's. Mario is uneducated but he is also astute enough to say "Poetry belongs to those who use it, not those who write it!"

rağmen Beatrice ve Mario, Neruda'nın da katıldığı bir törenle evlenirler. Nerudalar bir süre sonra adadan ayrılmak zorunda kalırlar. Neruda'dan gelen bir mektup Mario'ya ozanın Cala di Sotto'yu özlediğini söylemekte ve Mario'dan adanın çeşitli seslerini teybe alıp göndermesini istemektedir. Mario martıların çığıklarını, dalgaların kırılmasını, kilise çanlarını, bir kovani, dalgaların çekilmesini ve daha doğmamış olan oğlu Pablo'nun annesinin karnındaki seslerini teybe kaydeder. Mario'nun ozandan beklediği haberler bir türlü gelmez. Birgün eline geçen mektup, Neruda'nın kendisinden değil de sekreterinden gelen ve ozanın adadaki eşyaları ile ilgili bir yazımadır. Bu arada Mario politika ile ilgilenmeye başlar. Kendi şiirini okumayı planladığı bir sosyalist mitinginde de hayatını kaybeder.

Bir zaman sonra Neruda ve eşi adayı ziyaret ettiklerinde Mario'nun ölümünü öğrenirler ve Mario ile Beatrice'nin oğlu Pablito ile tanışırlar. Neruda Mario'nun kendisi için kaydettiği teybi dinler ve Mario'nun kendi sesinden ozana ona öğrettiği şiir ve insan sevgisi için ettiği teşekkürü duyar. Öykünün sonunda küçük Pablito Ruoppolo gelecek için tek umut olarak kalmıştır.

Eserin sahnelemesinde Brezilyalı yönetmen Ron Daniels çok başarılıydı. Operayı izlemeden önce Mario'nun ozanın evine olan bisiklet seferlerinin ve adanın çeşitli seslerini teybe almasının sahnede nasıl canlandırılabilceğini merak ediyordum. Bunlar operada gayet akıcı olarak ve inandırıcı bir şekilde gerçekleştirilmiştir.

Il Postino'nun birkaç yerinde salondaki dinleyiciler sahnede çalınan müziği sanatçılarla beraber dinliyorlar. Catán'ın müziğinde bu çalan nostaljik melodiler daha sonra esas orkestra tarafından ustaca devam ettiriliyor. Skármeta'nın öyküsünde zaten bize 1950'leri anımsatan birçok parçanın adı geçiyor: Bir Wurlitzer üzerinde duyulan Ramblers'ın "Mucho Amor" şarkısı, Roberto Lecaros'tan "La Vela", Minimás'tan "Lolita at the Beach" gibi. Catán nostalji havasını bu eskiden yeniye geçiş yöntemini kullanarak ustalıklarla yaratıyor.

Operadaki karakterler filmdekine göre daha gelişmiş görünüyor. Catán, Pablo Neruda'nın başına gelenleri filme kıyasla çok daha vurguluyor. Burada dikkatimiz sadece Mario'ya değil her iki karaktere birden odaklanmış. Neruda operada ünlü bir ozan olmasına rağmen, politik geleceği ve Nobel ödülü gibi konularda şüpheleri olan bir insan.

Operada Neruda, Mario için hem bir baba hem de Mario'nun aşk serüveninde ona yardımcı olan samimi bir arkadaşı. Pablo Neruda rolü dünyaca ünlü tenor Plácido Domingo tarafından oynandı. Catán Neruda'nın partisini özellikle Domingo için yazmış olduğundan bunun sonucu dinleyiciji büyüleyecek nitelikteydi. Maestro Domingo bazı cins şaraplar gibi zamanla daha da kaliteli oluyor. Sesi mükemmel ve sahnedeki varlığı çok etkileyici idi. Şili için söylediği arya harikaydı.

Amerikalı lirik tenor Charles Castronovo, genc Mario'yu seslendirdi. Partisi çok basit bir yapı ile başlayıp karakteri Neruda ile olan ilişkisi

Charles Castronovo (Mario Ruoppolo), Gabriel Lautaro Osuna (Mario'nun babası). (Photo: Robert Millard)

Over the objections of Beatrice's aunt Donna Rosa, Beatrice and Mario get married with Neruda as Mario's best man. The Nerudas however need to leave the island soon afterwards. A letter from Neruda asks Mario that he misses Cala di Sotto and would like him to record the sounds of the island and send those back to him. Mario records the cries of the seagulls, the crashing of the waves, the church bells, a beehive, retreat of the waves, and the prenatal sounds of son Pablo in her mother's belly. Mario's hopes of hearing from the poet are not realized however. The letter he receives one day turns out to be an impersonal letter from Neruda's secretary to inquire about the poet's personal affects on the island. Meanwhile, Mario gets involved in local politics, and he is killed in a socialist rally in which he was scheduled to read his poetry. When some time later the Neruda's return to the island for a visit, they learn about Mario's death, meet his young son Pablito. Neruda listens to the recording Mario made and hears Mario addressing him, offering his thanks to the bard for bringing poetry and love into his life. At the end of the story, little Pablito Ruoppolo remains as the hope that we all have for the future.

In the staging of the work, Brazilian stage director Ron Daniels was very successful. Before seeing the opera I was wondering about how one would represent Mario's bike trip to the poet's house on the hill, and how one could stage his recording of various sounds of the island. These were realized beautifully and smoothly in the opera.

In a couple of places in Il Postino the audience hears the stage band and a record player play a nostalgic tune, which was then taken up slowly by the full orchestra in a masterful way. There are many songs that are mentioned in the Skármeta's story which evoke the fifties: "Mucho Amor" by the Ramblers heard on a Wurlitzer, "La Vela" by Roberto Lecaros, "Lolita at the Beach" by the Minimás, for example. The nostalgia evoked is created masterfully by Catán.

There is more here in terms of the involvement of the characters than the movie offers. Catán fleshes out the part of Pablo Neruda and our attention and concern are on the development

ile orantılı olarak olgunlaştıkça genişleyip çok yönlülük kazanıyor. Castronovo Mario'nun ta kendisini başarıyla yaratmıştı ama icrasında Domingo ile yarışması söz konusu değildi.

Soprano Amanda Squitieri, Beatrice Russo karakteri olarak göz alıcıydı. Seyretmesi hoş, sesi soğukça ama tertemizdi. Özellikle tiz seslerde müziği başarıyla ifade etti.

Operada bize söylendiğine göre evinde sadece tek kitap – bir Neruda antolojisi – olan Mario'nun babası, Gabriel Lautaro Osuna tarafından inandırıcı bir şekilde oynandı. Osuna'nın özellikle ikinci perdenin başındaki evlenme sahnesinde akapella söylediği aria çok güzeldi.

İspanyol mezo soprano Nancy Fabiola Herrera, Beatrice'nin sert teyzesi Donna Rosa olarak pek komikti. Kendisinin güzel, derin ve karanlık bir sesi var. Dinleyiciye okul zamanlarından beri içlerinde bir kabus olarak taşıdıkları başmüdürleri hatırlatıyordu. Her tartışmanın üstesinden gelme yöntemi konuyu bir atasözü ile bitirmektir.

Silili soprano Cristina Gallardo-Domàs, Neruda'nın üçüncü eşi Matilde'yi seslendirdi. Ozanın kadınlar üzerindeki olağanüstü etkisini dile getirmek üzere olacak birinci perdede kendisini Neruda'nın önünde çıplak olarak gördük. Gerçek Matilde (Matilde Urrutia - 1912-1985) hatıratında Neruda ile iyi arkadaşı Nazım Hikmet ile ilgili birçok olaya yer veriyor. Bu iki büyük ozanın Sovyetler Birliği'nde tanıştıktan sonra ömür boyu süren bir arkadaşlıkları olduğunu da belirtmeliyiz.

Meksikalı bariton José Adén Pérez, düzenbaz politikacı Di Cosimo rolündeydi. Di Cosimo'yu bir Mafya babası gibi sergilemek dekor ve kostüm yapımcısı Riccardo Hernandez'in ustalığını gösteriyordu.

Rus bariton Vladimir Chernov, posta müdürü Giorgio'yu seslendirdi. Operada Giorgio'nun karakterinde toplumcu ve hümanist

of both characters. Even though Neruda is an established poet at the juncture in the opera, his political future and his literary place vis-à-vis the Nobel prize in literature is by no means clear in the beginning.

The role of Pablo Neruda was sung by the world-renown tenor Plácido Domingo. He was both a father figure and then a close friend to Mario, and took part in the machinations of Mario's budding love affair. As Cattan wrote the part of Neruda especially for him, the effect was nothing less than magical. Maestro Domingo appears to get better with time like a select wine. He was a towering presence on the stage. His aria to Chile was mesmerizing.

American lyric tenor Charles Castronovo played young Mario. His part in the opera starts out by being very simple, and progressively gets more complicated as the story develops, in relation to his personal development under the influence of Neruda. He was the embodiment of Mario, even if his part cannot quite compete with Domingo's in execution.

Soprano Amanda Squitieri was the radiant Beatrice Russo. She was a delight to watch and hear and her voice was somewhat cold but crystal clear, articulated brilliantly in the high registers.

Mario's father, who has, we are told in the opera, a single book in his house which is a collection of poems by Neruda, was played convincingly by Gabriel Lautaro Osuna. His acapella aria at the wedding in the beginning of Act II was simply beautiful.

Spanish mezzo soprano Nancy Fabiola Herrera was very funny as the strict aunt Donna Rosa. She has a beautiful and dark voice, which was impressive indeed. She was there to remind you of the nightmare headmistress from your school days, whose response to every remark was a retort and an aphorism, appropriate or not.

Chilean soprano Cristina Gallardo-Domàs played Neruda's third wife Matilde. It was a nice comment on the bard's effect on women that we had a glimpse of her naked in front of Neruda in

düşünceler toplanmış. Kendisi dinleyicinin karşısına değişmeyen ve güvenilir öğelerin sembolü olarak çıkıyor.

Oldukça büyük olan orkestra maestro Grant Gershon tarafından ustalıkla yönetildi. Sahnede yer alan müzik topluluğunda ise özellikle akordiyonun sesi kulağa çok güzel geliyordu.

9 Ekim'de Los Angeles şehir merkezinde ve 11 Ekim'de de Costa Mesa'da, LA Opera'nın Il Postino prodüksiyonunun kaydı halka dev ekran ve perdelerde ücretsiz olarak gösterildi. Costa Mesa gösteriminde Orange County Performing Arts merkezinin yan duvarı perde olarak kullanıldı. Bu gösteriler başlamadan önce Daniel Catán, Plácido Domingo, Charles Castronovo ve diğer sanatçılar mekana kurulmuş bir platformdan sayıları üçbine ulaşan olan izleyici kitlesini selamladılar. Sanatçılar alana toplanmış dinleyiciler tarafından büyük tezahüratla alkışlandılar. Bu açık hava gösterileri dinleyicilerin bir kısmının ilk opera izleyişleri oldu. Operanın İspanyolca olması da dinleyiciler için bir avantajdı. Plácido Domingo'nun söylediği gibi, bu gösteriler eseri opera salonunda görme imkânı olmayan dinleyiciler için büyük bir fırsat yarattı.

2010'un Aralık ayında Viyana'da Theater an der Wien'de üç gösterimi kapalı gişe oynayan Il Postino, Parisli opera severlerle 20, 24, 27, 30 Haziran' 2011 tarihlerinde, Théâtre du Châtelet'de buluşacak.

Librettosu İspanyolca olan Il Postino'nun adının İtalyanca olması da ilginç bir nokta. Eser Verdi ve Puccini'nin alışılmış operaları gibi eski stilde ariyalar, düetler ve koro parçaları ile kurulmuş klasik bir yapıya sahip. Plácido Domingo'yu bu eserde sahnede dinlemek büyük bir keyifti. Il Postino'nun Catán (ve Domingo) için büyük bir başarı olduğuna eminim. Bu opera hakkında yorumlar ve düşüncelerin yazılması uzun bir süre devam edecek. Dinleyicinin ayağını yerden kesen güzellikteki müziği ile Il Postino'nun geleceğin klasikleri arasında yer alacağına hiç şüphem yok.

Vladimir Chernov (Giorgio), Charles Castronovo (Mario Ruoppolo), Amanda Squitieri (Beatrice). (Photo: Robert Millard)

Il Postino'nun Los Angeles'taki prömyerinde Daniel Catán, Ömer Eğecioğlu ve piyanist Zeynep Üçbaşaran, 23 Eylül 2010. (Photo: A. El Abbadi)

the first act. In real Matilde's (Matilde Urrutia, 1912-1985) memoirs, there are a number of incidents she recounts involving Neruda and his good friend Nazım Hikmet. It is worth noting that the two great poets had met in the Soviet Union and had remained close throughout their lives.

Mexican baritone José Adén Pérez played the crooked politician Di Cosimo, who was as Mafioso looking as the set and costume designer Riccardo Hernandez could make it.

The postmaster Giorgio was the Russian baritone Vladimir Chernov. His character in the opera is the embodiment of the socialist and humanist thought, something constant and reliable.

The large orchestra was conducted masterfully by Grant Gershon. The on stage band had a good presence with lovely accordion playing.

On October 9 in downtown Los Angeles and on October 11 in Costa Mesa, LA Opera's production of Il Postino was shown to the public free of charge on giant screens. In the Costa Mesa event, the performance was projected on the side of Orange County Performing Arts center. Before the start of each of these showings, Daniel Catán, Plácido Domingo, Charles Castronovo and others greeted the audience of about 2,500 from a raised stage. An appreciative audience reacted to their presence by enthusiastic cheers. Undoubtedly, these public outdoors events provided to some in the audience their first experience of an opera, all the more appropriate since it is in Spanish. As Plácido Domingo remarked, this was an excellent opportunity for people who would not otherwise have been able to experience this work in the theater.

Three sold out performances of Il Postino was presented in the Theater an der Wien in Vienna in December 2010. There are scheduled performances of Il Postino in Théâtre du Châtelet in Paris on June 20, 24, 27, 30 of 2011.

Il Postino is also unique in that it has an Italian title and Spanish libretto. It is constructed in an old fashioned style ala Verdi with set pieces, gorgeous arias, solos and duets. It was a privilege to listen to Plácido Domingo live in Il Postino. I can safely say that for Catán (and Domingo), Il Postino has been nothing short of a triumph. I believe people will be talking about this opera for a long time and this sweeping and lush Il Postino will have a long and successful life and will become one of the classic works in the field.